

't moest wennen, had de tandarts gezegd.... en het ging nu toch ook al wat beter.... al was het eten nog een telkens terugkerende marteling.... maar het maakte jonger, frisscher, dat zag hij zelf.... en daarom ging het toch maar.... ook zijn modieuzer kleeding had een heel aardig effect en dan dat haarkleurmiddeltje van Govers.... nu ja, een kleine ijdelheid....!

Toch moest hij voorzichtig zijn, het geheim nog bewaren.... ook om harentwil.... ze mocht niet in opspraak komen.... in de Manteling waren ze een paar Middelburgers tegengekomen, van Meeteren met zijn vrouw, die even verwonderd gekeken hadden bij de groetwisseling.... en op de jour van mevrouw van Meeteren was het besproken.... dat had hij toevallig gehoord.... het kon ook niet anders.... zoo'n klets-gat.... op de Joris ook al.... van Saaftinge had er op gezinspeeld, plagenderwijs, maar iedereen begreep het toch, dat had hij wel aan de gezichten gezien.

Hij glimlachte.

Enfin, hij zou ze gauw genoeg voor het feit stellen, dan waren de praatjes ineens uit.... maar eer het zoover was....

Daar viel nog heel wat te.... overwinnen; natuurlijk, eerst moest hij zekerheid hebben, absolute zekerheid, dat ze „ja” zou zeggen.... enfin zijn indruk nopens haar gevoelens was eigenlijk al zoo positief.... daar tobde hij zelfs niet over in zijn meest pessimistische buien.

Nee, waar hij het meest tegen op zag, dat was de mededeeling van zijn voornemen aan Jan.... en hij wist ook niet recht hoe het gaan moest met het wonen.... hier intrekken met haar en de kinderen, zonder Jan's volkomen instemming, dat zou geharrewar geven en dan Lurkus altijd op den achtergrond.... enfin met die hoefde hij toch eigenlijk geen rekening te houden.... ze was ook maar een dienstbode, zoo goed als Maatje en Laurien.... en als er hier weer een „vrouw des huizes” zou zijn, welnu dan werd zij overbodig....

Tja.... maar eer het zóó ver was....!

Intrekken bij haar in dat popperige nieuwe huisje op den Singel.... nee, nee.... dan maakte hij zichzelf en haar belachelijk.... en een ander huis bouwen of koopen.... daar zou een kapitaal mee gemoeid zijn.... deze woning en inboedel hadden Jan en hij in onverdeeld bezit.... een scheiding zou al heel bezwaarlijk wezen..

Ofschoon.... aan materieële bezwaren mocht hij haar en zijn geluk toch ook niet ten offer brengen.

Enfin, misschien vond Jan het wel goed, als ze hier kwamen wonen.... waarom eigenlijk niet?.... Het huis was zoo groot.... ze konden er desnoods naast elkaar leven, zonder practisch veel van elkaar te merken.... als hij wilde zou Jan al de kamers voor zich kunnen houden,